

W. Pogorzelski, Z. Hendel

Bogomice, st. 15, gm. Kotła, woj.
legnickie, AZP 67-19/116

Informator Archeologiczny : badania 27, 51-52

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Archeologiczne w Gdańsku. Dwunasty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko kultury wielbarskiej z kurhanami i kręgami kamiennymi, typu Odry-Węsiory-Grzybnica, badane jest systematycznie od 1978 r. (szczegółowe sprawozdania w „Recherches Archéologiques” 1978–1992). W 1993 r. przebadano jeden z trzech kręgów kamiennych, znajdujący się w północno-wschodniej części cmentarzyska, w którego obrębie znajdowało się kilka grobów szkieletowych i ciałopalnych, wyeksplorowanych w poprzednich sezonach. W sąsiedztwie wspomnianego kręgu natrafiono na 2 groby jamowe bez wyposażenia i 3 groby szkieletowe. W jednym z nich znaleziono przęślik i dwie sztabkowane bransolety brązowe, znajdujące się na kościach prawej ręki zmarłej. Przytrzymały one kilka stosunkowo dobrze zachowanych deseczek? drewnianych. Wnosić stąd należy, że zmarła miała najprawdopodobniej złamaną rękę w łupkach uchwyconych bransoletami. W innym grobie szkieletowym znaleziono kilka paciorków szklanych i bursztynowych. Trzeci grób szkieletowy, o dużej głębokości, przykryty brukiem kamiennym, był całkowicie wyrabowany. W wypełniku znaleziono wypalony pień drzewa, złożony tam najprawdopodobniej po wyrabowaniu grobu.

W sąsiedztwie kręgu natrafiono ponadto na 3 wiążące się ze sobą skupiska przepalonych kamieni, pod którymi zalegała miejscami warstwa popiołu. Kamienie te pochodziły najprawdopodobniej z obróbki stel kamiennych, tworzących krąg; funkcja obiektu, pozbawionego zresztą materiału archeologicznego, nie jest jednak jasna.

W południowo-zachodniej części cmentarzyska natrafiono na 2 groby szkieletowe, które, z powodu braku możliwości wyeksplorowania ich, zostały ponownie zasypane i przeznaczone do przebadania w 1994 r.

Bielice, st. 1
gm. Łambinowice, woj. opolskie
AZP 92-33/—

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Badania prowadziły mgr mgr Barbara Jarosz i Ewa Matuszczyk (kierownik). Finansowane przez Opolskie Kopalnie Surowców Mineralnych. Drugi sezon badań. Osada hutnicza kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Na powierzchni 55 arów, na zachód od obszaru przebadanego w 1992 r., odkryto i przebadano 24 obiekty archeologiczne. Wśród nich wydzielono 14 palenisk, 3 obiekty mieszkalne, 6 jam o nieokreślonej funkcji oraz jamę być może współczesną, z dobrze zachowanymi kośćmi zwierzęcymi w układzie anatomicznym.

Odkryto dużą ilość fragm. naczyń ręcznie lepionych i nieliczne fragm. naczyń „siwych”, dużą ilość żużla występującego w wypełnikach jam i na powierzchni stanowiska, a także 3 przęśliki.

Materiały oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Bogomice, st. 15
gm. Kotla, woj. legnickie
AZP 67-19/116

Muzeum Archeologiczno-Historyczne w Głogowie

Badania prowadził mgr W. Pogorzelski (autor sprawozdania) przy współpracy mgr. Z. Hendla. Finansowane przez Hutę Miedzi w Głogowie.

gowie. Osada z epoki brązu, okresu lateńskiego, wpływów rzymskich oraz wczesnego średniowiecza.

W 1993 r. z 1 ha stanowiska zajmującego powierzchnię 2 ha zdjęto sprzętem ciężkim humus i przystąpiono do eksploatacji piasku. Prace te doprowadziły do całkowitego zniszczenia części obiektów oraz zniszczenia warstw stropowych wielu innych obiektów. Po interwencji Konserwatora Zabytków eksploatację piasku wstrzymano i przeprowadzono badania wykopaliskowe.

Odsłonięto, zadokumentowano i wyeksplorowano pozostałości po 27. obiektach. Analiza pozyskanych zabytków pozwala stwierdzić, że osada zasiedlana była w II-III okresie epoki brązu (1 obiekt oraz fragm. naczyń zebrane z części zniszczonej), kultury lużyckiej (2 obiekty oraz fragm. naczyń zebrane z części zniszczonej), okresie lateńskim (1 obiekt), okresie B₂/C₁-C₂ wpływów rzymskich (2 obiekty), późnym okresie wpływów rzymskich (4 obiekty) oraz wczesnym średniowieczu (3 obiekty). W przypadku trzech obiektów pozyskano zabytki, które datują je ogólnie na okres wpływów rzymskich, a z jedenastu nie pozyskano zabytków umożliwiających określenie chronologii.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Danków, st. 5
gm. Lipie, woj. częstochowskie
AZP 83-45/2

Uniwersytet Jagielloński Instytut Archeologii w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Gedl. Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Osada kultury lużyckiej z epoki brązu i osada kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Badania ratownicze prowadzone były w związku z dziką eksploatacją piasku na stanowisku. Zbadano 10 obiektów, palenisk i jam. W paleniskach oprócz przepalonych kamieni i dużej ilości węgla drzewnego znajdowano ułamki ceramiki z okresu wpływów rzymskich. W jednej z jam natrafiono na ułamki ceramiki kultury lużyckiej.

Dobryń Mały, st. VII
gm. Zalesie, woj. białkopodlaskie
AZP 60-89/22

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Białej Podlaskiej (Państwowa Służba Ochrony Zabytków)

Badania ratownicze prowadzili Mieczysław Bienia i Sławomir Żółkowski. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białej Podlaskiej. Osada i cmentarzysko kultury jastorfskiej z młodszego okresu przedrzymskiego.

Stanowisko zostało odkryte podczas badań powierzchniowych AZP w kwietniu 1984 r. przez dr. W. Nowakowskiego.

Badania ratownicze na stanowisku VII w Dobryniu Małym były rezultatem prowadzonej od 1991 r. przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków w Białej Podlaskiej systematycznej weryfikacji stanowisk archeologicznych zagrożonych zniszczeniem.

Stanowisko zajmuje powierzchnię porośniętej łąką i młodym lasem piaszczystej wydmy. Położone jest na zachód od rzeki Młyniec, prawobrzeżnego dopływu Krzny, po południowej stronie drogi prowadzącej z Dobrynia Małego do Dobrynia Dużego. Centralna oraz zachodnia część stanowiska została prawie całkowicie zniszczona przez wybiórkę piasku.